

Javne nabavke u odnosu
na privredne subjekte

Pokretanje postupka
zbog povreda pravila
javnih nabavki

Narativni dio

Zahtjev za privremenu mjeru podnosi strana u slučaju ispred ESP-a i on se mora odnositi na konkretan slučaj. Prema tome, u sadašnjem kontekstu samo Komisija (ali ne i podnosilac žalbe) ima pravo da traži privremenu olakšicu u slučaju koji je već podnesen ispred ESP-a.

Zahtjev za privremenu mjeru koji se može podnijeti u isto vrijeme sa početkom postupka, ali u odvojenim dokumentima, biće saslušan od strane predsjednika ESP-a (sve dosadašnje zahtjeve u slučajevima javnih nabavki je saslušao predsjednik). Zahtjev se obično dostavlja i suprotnoj strani, kojoj se daje kratak rok da podnese pismene ili usmene zabilješke. Međutim, predsjednik može u isključivom slučaju da izda nalog ex parte, prije nego što je suprotna strana podnijela zabilješke.

Načela kojima se reguliše izdavanje privremene mjere su se razvijala u toku sudske prakse ESP-a. U praksi, ESP očekuje da strana koja traži privremenu mjeru pokaže prima facie slučaj i neophodnost za hitno djelovanje da bi se izbjegla ozbiljna i nepopravljiva šteta (hitnost). Nalog će se dati osim ako suprotna strana može da dokaže da će i ona trpeti ozbiljnu i nepopravljivu štetu (test ravnoteže interesa).

2.3 ZAJEDNIČKA PRAVNA ZAŠTITA DIREKTIVA O PRAVNIM LJEKOVIMA

Osnovne odredbe direktiva su iste, ali postoje neke materijalne razlike koje će biti objašnjene u nastavku.

Član 1 obje direktive utvrđuje ciljeve. Objе treba da obezbijede da odluke donijete od strane naručilaca u kontekstu postupaka dodjele ugovora spadaju pod opseg relevantnih proceduralnih direktiva i mogu da budu efektivno i brzo revidirane u odnosu na njihovu usaglašenost sa pravom Zajednice u oblasti javnih nabavki.

U posebnim sektorima, Direktiva o pravnim lijekovima daje mogućnost korišćenja ista tri specifična sredstva koja su dostupna u nacionalnim sudovima i pred nacionalnim revizionim tijelima, kao u slučaju javnog sektora. To su privremene mjere, poništenje odluka i dodjela obeštećenja. Međutim, s obzirom na to da su obeštećenja uvek dostupna, države članice su slobodne da izaberu između dva alternativna ali istovremena sistema pravnih lijekova. Prvi sistem je isti kao i sistem predviđen u javnom sektoru i odnosi se na ovlašćenja za dodjelu privremene mjere i mjere poništenja. Kao i u javnom sektoru, Komisiji su pored ovlašćenja koje ima u skladu sa članom 226. Ugovora data i posebna ovlašćenja da interveniše. Drugi sistem se odnosi na ovlašćenje za dodjelu destimulativnih plaćanja umesto privremenih mjera i poništenja.

Izmjenama i dopunama od 2006. godine je uveden i obavezan period „mirovanja“. Ovo je važna novina koja može biti od koristi privrednim subjektima koji žele da ospore navodne povrede.

2.3.1 Primjena

Direktive o pravnim lijekovima se primjenjuju u slučaju ugovora koji spadaju u opseg primjene proceduralnih direktiva. Na primjer, one se ne primjenjuju na ugovore koji ne ispunjavaju prag vrijednosti tih direktiva.

Pravni lijekovi su dostupni u odnosu na odluke donijete od strane naručilaca, iako termin „odluka“ nije definisan. Jasna namjera je da se obuhvati korišćenje diskriminatornih tehničkih, ekonomskih ili finansijskih specifikacija; odluke za uključivanje ili isključenje određenih